

Ja no ens passa

Ja no estem tan segurs/ que tinguem grans coses a fer

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=p7giqhKB5XU>

Ja no ens passa i no ens n'amaguem,
que dúiem anys fent el paper,
fingint que cada dia el rebíem
com si fos el primer.
Genial, que fort, que bé.

Ja no ens passa,
ja no estem tan segurs
que tinguem grans coses a fer,
i que un destí ens esperi
amb els braços oberts
i ens digui: "Només tu podies ser".

Doncs ja no ens passa,
tampoc improvisem, a l'aventura i ja veurem,
l'assalt al tren de Glasgow va ser un joc de nens.
No fem ni un pas en fals,
planifiquem, no ens arrisquem.

I clar, no ens passa,
ningú no ens va avisar,
va ser d'un dia per l'altre,
ho vam trobar a faltar.

Ja no ens passa, ja no ens enamorem,
que no volem fer el passerell.
Abans de caçar l'os hem venut massa cops la pell
i el mal que fan no cura el temps.

Ja no ens passa,
mil dòlars per al primer
que ens porti aquí davant algú
capaç d'escriure versos
que ens facin un nus al coll,
una cançó que ens ho regiri a dintre tot.

Per què no ens passa?
Ningú no ens va avisar
que tot això se n'anava,
que tot era mentida,
la vida era el que venia just després.

Ja no ens passa,
ja no sortim de nit
que l'endemà no som ningú,
i el dia que sortim cal intentar anar allà al mig,
que ja podríem ser els pares d'algú.

I això ja és massa.
Ja no ens creiem a cap dels qui dieu:
"Sabeu que a mi", que no hi ha un pam de net,
però quan mai us enxampen res,
aquí tothom es fa el sorprès.
Au! Vinga! A fer punyeta tots!

Que ja no ens passa.
Ningú no ens va avisar,
que tot això se n'anava
que tot era mentida,
la vida era el que venia just després.

